

Господъ те е благословилъ да познавашъ хората. Хората не сж чисти.“ — Не сж чисти, не сж чисти, нѣщо много лошо виждамъ въ хората, какво да ги правя?“ Ее, питамъ сега, ако въ вашия носъ туй чувство бѣше така силно развито, и онѣзи отъ васъ, които обичате тъй да цѣлувате моята ржка, бихте послѣ повръщали, щѣхте ли да цѣлувате? Тогава и азъ щѣхъ да бжда свободенъ, и вие щѣхте да бждете свободни. Въ васъ сега има едно прѣтжпяване на мислитѣ, чувствата и желанията. Вие сте изгубили смисъла на думитѣ за благородното, за възвишенното.

Ще ви приведа другъ примѣръ. Нѣкои хора мислятъ, че ги осжждамъ. Ще ме извините, това не е за упрѣкъ. Азъ имахъ една видна ученичка, която много се интересуваше отъ окултизма и постоянно настояваше да ѝ открия нѣкои работи. Казвахъ ѝ: „Не си готова.“ Изискваше се благородство, а не че не щѣхъ да ѝ кажа. Единъ день ѝ казахъ: „Ще направя единъ опитъ.“ Дохожда тя, завеждамъ я въ моята стая; като влѣзнахъ, азъ заключихъ вратата, тя погледна наоколо, тогава азъ отворихъ вратата и ѝ казахъ: „Ще извините, не сте още готова, това показва съмнѣнието ви. Другъ урокъ искамъ да ти дамъ: твоето сърце трѣбва да бжде заключено, то трѣбва да се отвори само за Бога, и за никого друго да не се отваря. Този урокъ искахъ да ти дамъ. А твоето сърце е отворено, слѣдователно, никаква тайна не може да ти се даде.“

Казва нѣкой: „Ти какво мислишъ?“ Една мисль трѣбва да има въ твоя умъ: или честъ или безчестие, или правда или безправие, или истина или лъжа. Не може да играешъ ролята на актьоръ: и тукъ и тамъ. На насъ не се позволява това. Една опрѣдѣлена мисль всѣкога трѣбва да има въ твоя умъ; да знаешъ, че винаги има една велика душа, която наричаме Богъ, която слѣди, гледа и не извинява. Подъ израза „не извинява“ разбирамъ, че тя всичко хроникира и отбѣлѣзва правото. Когато нѣкой светия съгрѣши, тя отбѣлѣзва, че тоя све-